

Jens Frandsen: Jeg føler ikke trang til at føje ret meget til de mange begrundelser, der allerede er givet for afvisning af dette forslag. Jeg synes, det har været så tydeligt og klart, at man næppe er i stand til at tilføje ret meget. Jeg skal kun understrege, at jeg ikke føler, at det forslag, som her er fremsat, på nogen som helst måde er i stand til at løse det problem, som man i øvrigt stiller efter at få løst.

Erik Hansen (Ålborg amt): Må jeg om det foreliggende forslag for det første sige, at det i hele sin tendens og opbygning vidner om, at forslagsstillerne savner noget nyttigere at tage sig til. Det, vi her står over for, er et rodet paradeforslag. Begrundelsen er forvirret og tidspunktet forkert, og derfor skal jeg klart sige nej.

Arne Larsen: Da mit partis ordfører, hr. Krog Hansen, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at socialistisk folkeparti i og for sig er enig med forslagsstillerne i, at her er et ret væsentligt problem, som bør finde sin løsning. Det er jo rigtigt, som også arbejdsministeren var inde på, at der i meget stor udstrækning af driftsmæssige grunde foretages indskrænkninger af produktionen eller standsning af fabrikker i og omkring helligdage, og at dette især omkring jul, nytår og påske er af længere varighed. Derfor kommer der en uheldig indtægtsnedgang for mange lønmodtagere netop på de tidspunkter af året, hvor det måske er mindst ønskeligt, og vi har da også forstået forslagsstillerne forslag således, at det især er disse midlertidige afskedigelser, man i nogen måde vil til livs. Som arbejdsministeren illustrerede det gennem opgivelse af arbejdsløshedstallene omkring nytårsskiftet, er det jo et ret væsentligt problem for mange tusinde lønmodtagere her i landet.

Det er da klart, at den helt rigtige måde at løse problemet på er, som hr. Erling Dinesen var inde på, at uanset hvornår der indtræffer en ledighedsperiode, bør en lønmodtager have fuld erstatning for den tabte arbejdsfortjeneste. Dette er mit parti meget varm tilhænger af, og vi har ved adskillige lejligheder både fremført disse synspunkter og stillet forslag herom her i tinget. Indtil videre er vi ikke nået særlig langt på det

område, men det kunne da ske, at også arbejdsministeren ville medvirke til en løsning af disse sager.

Man siger i bemærkningerne til forslaget, at man kunne tænke sig perioden omkring jul-nytår begrænset til 20. december-5. januar. Men så er det jo klart, som også andre har været inde på, at arbejdsgiverne bare kan afskedige før den 20. december og gentage efter den 5. januar, så er de igen ude over problemet. Derfor løser dette forslag ikke sagen. Om sagen skal løses over arbejdsløshedsunderstøttelsen med fuld erstatning netop i forbindelse med midlertidige afskedigelser, er et andet problem, og her finder jeg at forslagsstillerne er inde på et problem, som er ret væsentligt. Jeg vil ikke afvise tankerne i forslaget, men udtale, at socialistisk folkeparti også er interesseret i, at vi får en rimelig løsning af disse spørgsmål.

Nu bliver der sagt både fra ministerens og flere ordføreres side, at det er et problem, der skal løses af arbejdsmarkedets parter. Det kan være rigtigt, at de bør gøre det, og at man ikke her fra folketingets side skal blande sig i det. Men man må erindre om, at folketinget ved adskillige lejligheder netop har blandet sig i forholdene på arbejdsmarkedet, også i lønforholdene. Jeg vil derfor håbe, at de ord, der er sagt her fra ordførernes side, indebærer, at f. eks. den tilstundende overenskomstsituation ikke løses ved indblanding fra folketingets side.

Kjær Rasmussen: Vi er enige med forslagsstillerne om, at det er aldeles asocialt at foretage afskedigelser af arbejdere før påske, jul og nytår, når det ikke er arbejdsmangel, der er grundlag for afskedigelserne. Men der er ikke alene tale om en asocial indstilling fra arbejdsgiverside. Der er også tale om en grov udnyttelse af arbejdsløhedskasserne, og dermed går sagen over til at blive en grov udnyttelse af samfundet, idet statskassen som bekendt yder tilskud til disse arbejdsløhedskasser. Det må forbydes, at fagforeningerne ikke for længst har fået bremset den slags afskedigelser ad fagretlig vej.

De faglige organisationer har tilsyneladende ikke gjort noget for at få dette forhold ændret, men man må betænke, at arbejdsløhedskasserne reelt ingen ret har